

21

Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul II

Nr. 52

(CCIL)

Simbătă

16

februarie

1991

3 lei

Sfidarea bunului simț

Se tot spune că „epoca de aur” a adus toți cetățenii țării la sapă de lemn — cu mici excepții: nomenclatura și securitatea. Gogoriță, domnilor! Mult mai mulți au strins arginți în „epoca de aur”. Tocmai aceia care au muncit mai puțin. Pe căi cinstite, cu brațele și mintea nu te-ai fi putut îmbogăți pe vremea odiosului. Dar nici prin ciupeli, ba, nici chiar prin furt la drumul mare. Atunci, cum naiba și-au umplut unii pungile? O metodă se cunoaște: furtul „legal”, cu camionul, din „averea statului” — adică a nimănui. Desigur, astfel de exemplare nu erau totuși prea numeroase. Dar ceilalți? Știe-i Aghiuță, că Dumnezeu nu cred să-și fi aruncat privirea peste astfel de murdării. Dacă nici Legea 18 nu i-a dibuit...

Că sînt oameni bogați în România, este de-acum fapt notoriu. Și a ieșit la iveală, mai virtuos, cu prilejul licitației spațiilor comerciale. Sumele puse la bătaie pentru metrul pătrat îți fac părul măciucă. Bunăoară, chiar data pentru magazinul „Poșeta” nu poate fi recuperată nici dacă s-ar vinde o poșetă pe minut în program nonstop. De unde atîta băneț?

Firește, statul (care stat?) este direct interesat în a-și cîrpi bugetul (sleît) pe seama îmbogățirilor de ieri și de azi (că pe seama „bietului contribuabil” n-are șanse). Problema se pune însă și altfel. Cum ar putea ajunge în posesia unui astfel de spațiu un om cîstît, muncitor, priceput și eficient în realizarea prosperității generale? Niciunul!

Oare acești licitanți, care sfidează bunul simț, nu pot fi întrebați — de cine trebuie — ce hram poartă?

TRAIAN SUCIU

Guvernul la ora judecății?

Grevele ceferiștilor „serbează” 16 februarie, ziua care alături era a lor. Ironia soartei. După un an de la netemeinica eliberare de comunism, muncitorii căilor ferate se arată nemulțumiți față de politica partidului care le-a promis numai liniște. Este semnificativ faptul că acțiunile greviste au fost declanșate de muncitorii județului Iași, cei pe care președintele Iliescu îi considera „cuminți”, nu rebeli și neascultători ca cei din alte județe ale țării. Paternalismul prezidențial, se dovedește acum, a mizat pe marea indulgență a unui popor obișnuit să suporte orice experiență. Postul președinte, care ajunsese să creadă că este cel mai iubit dintre pămîntenii din jurul Carpaților, prin politica sa a crezut același lucru. Dar forța aparatului represiv activisto-securist l-a „împiedicat” să cunoască adevărul. Dacă indulgența românului față de conducătorii săi este un fapt, istoricește dovedit, tot atît de adevărată este vorba lui că „ulciorul nu merge de multe ori la apă”.

De ce sînt nemulțumiți muncitorii români? Ei care păreau grupați într-o unitate de monolit în jurul partidului care ne conduce astăzi? Nu pentru că, de un an de zile, există mai multe partide politice. Nu pentru că

forțe obscure, manipulate de cercuri imperialiste, niciodată nominalizate, ar avea puterea de a destabiliza țara, ci pentru „simplu” motiv că minciuna preelectorală nu se mai împacă cu efectele reformei guvernamentale. Oricît de bine ar fi intenționat guvernul Roman, oricît de tehnocrat ar fi el, faptul că n-a realizat desființarea vechilor structuri economice, bazîndu-se pe oamenii vechiului sistem, la nivele inferioare lui, a dus la compromiterea propriului program și, mai ales, a promisiunilor făcute în „cursă” pentru putere.

Pentru o minte lucidă, rămîne un mister motivația care a dus la declanșarea liberalizării prețurilor în condițiile agravantului nivel de trai din România, chiar dacă această măsură este necesară

ră oricărei tentative de redresare economică. Fără sprijin din partea țărilor dezvoltate, premierul a luat pe cont propriu rezolvarea economiei românești, nedorind, în primul rînd, să „scape România de cozi”. Orice împrumut străin, în numele acestui ideal umanist, după ani de zile în care nivelul de trai doar a coborît, ar fi fost perfect justificabil și ar fi asigurat într-adevăr premisele unei reforme radicale. Dar cine a împiedicat simpatia țărilor dezvoltate? În nici un caz studenții sau opoziția parlamentară, atît de neluată în seamă în forul legislativ. Ci suspiciunea că fesenismul este, de fapt, neocomunism.

Stafia lui Vasile Roaită trage sirena.

Dorin TEODORESCU

GEROPAS S.R.L. GERMAN ROMANIAN PARTNER

TRADING CONSULTING

JOINT-VENTURE

MARKETING

SALES-COMMUNICATION

IMPORT-EXPORT

Stimată redacție,

În legătură cu articolele apărute în ziarul Dumneavoastră în problema gravă a asigurării cu apă potabilă, menajeră sau pentru uz industrial ne punem la dispoziție serviciile pentru a colecta pînă la data de 22.02.1991 toate ideile cetățenilor, persoane particulare, organizații obștești, întreprinzători privați sau din domeniul public în legătură cu PROBLEMA APEI ÎN SIBIU.

Pentru aceasta este suficient ca doritorii să ne transmită în scris ideile, propunerile sau informațiile pe adresa GEROPAS — S.R.L. — STR. OCNEI 33 SIBIU, unde vom organiza imediat după această dată o dezbatere care va avea ca scop inițierea unei licitații publice în următoarele 6 zile.

Pentru întocmirea caietelor de sarcini, soluțiile propuse spre executare vor trebui să cuprindă date minimale care să poarte asupra volumului de economii în comun sau al aportului de apă în rețeaua de distribuție; valoarea estimată a investiției; consumul suplimentar de energie; volumul estimat de muncă sau forță de muncă; beneficii adiacente; volum suplimentar de muncă pentru epurare, salubritate, igienizare.

Sînt binevenite soluții de la persoane indiferent de vîrstă sau domiciliul stabil.

După licitație, soluțiile adoptate vor fi recompensate substanțial.

La punerea în aplicare și verificarea parametrilor tehnici, economici, sociali, autorii soluțiilor vor beneficia de facilități financiare sau, după caz, de procentaje din beneficii, timp de doi ani consecutiv.

Așteaptă cu interes ideile Dumneavoastră,

GEROPAS — S.R.L. — SIBIU

Puterea și legalitatea

Într-un stat de drept, cele trei puteri sînt separate și se exercită prin respectarea deplină și egală a tuturor legilor. Actuala putere executivă, în lipsă de argumente și într-o absolută inapetență pentru dialogul social își justifică acțiunile prin citarea de către primul ministru în persoană a articolelor de legi de pe care nu s-a uscat încă cerneala. Poate că, totuși, ceva se va fi luat pe degetele sefului executivului! În 13 februarie a.c. guvernul își atîrnă în piept legea votată de parlament în 11 februarie! Guvernul este monocolor, aparține unui singur partid, FSN-ul, care are o majoritate în Parlament ce îi permite să formuleze și să voteze ce legi vrea, oricît de antipopulare. Este evident că nu există o separație a acestor două puteri. Cea judecătorească me-a dat suficiente dovezi, într-un an de zile, de obediență față de puterea executivă. Puterea în state în mîna cîtorva persoane, ceea ce se numește oligarhie (în greacă = conducere prin puțini). Această oligarhie și-a asigurat o majoritate parlamentară prin votul de la 20 mai. Campania electorală s-a desfășurat în ignoranță totală a unei atitudini fair, nu numai pentru opoziție, de care s-ar bucura dacă n-ar mai exista, ci pentru popor. Guvernul are îndrăzneala să-și fundamenteze atitudinile

le pe legi al căror inspirator și confectionar este (prin marea adunarea națională fesenistă). Atitudinile fiind antipopulare, devin și ilegite

(continuare în pag. a III-a)



Societatea românească sau chinul de-a scoate capul la lumină, după gratiile comunismului...

Foto: Radu DUMITRU

DIN SUMAR:

O așezare în
durerile renașterii

Pag. 2

Comuna HOSMAN - O așezare în durerile renașterii

C. A. P. - ul

Ca în orice sat în care au locuit sașii, te aștepti să găsești o oarecare ordine, dar proasta organizare te întimpează încă din curtea CAP-ului, unde întâlnești mormane de îngrășăminte chimice care se depreciază sub cerul liber (foto 1). Nu-mi vine să cred că nu s-a găsit un loc unde să fie adăpostite, mai ales că șopronul de lângă mormanul de îngrășăminte este gol. Locul, la prima vedere, pare părăsit. După minute bune avem curajul să intrăm în grajdurile care arată ca

vaci. Acum mai sînt 207 vaci; diferența a fost vîndută, sau dată la abator. Pe lângă vacile rămase mai există 244 capete tîneret.

Lăcătuș Iordache, îngrijitor: „Vacile sînt slabe, mă mir de cele care mai stau în picioare. Nu au mîncat toată iarna decît paie. Toate acestea sînt din cauza neglijenței și deinteresului conducerii”. Foarte multă lume susține că s-ar fi făcut afaceri, mai ales cu oile, că s-au vîndut cele bune și s-au ținut cele rele. Nu avem date concrete în această problemă, dar sperăm că cei care vor trebui să stabilească ceva în această direcție, o vor face.

în CAP. Restul, vor fi împărțite în mod egal între cele două localități, pentru ceilalți membri cooperatori, care nu au adus vite în C.A.P.

Animalele vor fi predate pe bază de proces verbal și nu vor intra în proprietatea oamenilor decît atunci cînd va apărea legea care le va permite acest lucru.

Există și un neajuns al acestei repartizări de animale. În caz că animalele vor muri, omul care le-a luat în grijă va trebui să le plătească. Foarte multă lume a fost intrigată de acest aspect, deoarece animalele arată jalnic și multe dintre ele ar putea să moară. „De ce să iau vaca să moară la mine și să o plătesc?”

Se pune întrebarea, de ce nu a recurs CAP-ul la această împărțire în toamnă, cînd animalele arătau bine. Dacă acest lucru s-a putut face în alte localități, s-ar fi putut și aici. Una este să primești o vită la care să te uiți cu drag și alta e să primești un fel de sac din piele în care sînt cîteva oase!

Este greu de înțeles cum au vrut cei din conducerea CAP-ului să iasă cu animalele din iarnă dacă nu aveau furaje. Poate rostind formule magice, că pe apa Hîrtibaciului nu curg furaje, ci apă, și asta din ce în ce mai puțin.

Acțiunea de acum arată ca o încercare de a scăpa de aceste vite, pentru a nu muri toate.

Cînd interesul lipsește

CAP-ul a fost lăsat aproape de izbeliște și în special sectorul zootehnic. Pagubele de aici sînt mai mult decît evidente și nu este foarte greu de stabilit cine sînt vinovații. Suma pierderilor depășeș-

tori își vor ridica griul care li se cuvine de la CAP, cantitatea care rămîne să fie împărțită pensionarilor.

Deși Legea fondului funciar la vremea aceea nu era aprobată, lumea a hotărît să înceapă împărțirea pămîntului. S-a folosit acest lucru pentru a nu se întîrzia lucrările agricole ale căror termene se apropie.

Școala

La școală ne întîmpină frigul. Sălile de clasă sînt tare reci, deoarece nu se prea face foc, pentru că nu sînt lemne. S-au tăiat, pe undeva, două remorci de lemne, dar

să vină aici doar o dată pe săptămînă — miercurea. În celelalte zile, la cabinetul medical nu există nici măcar o asistentă, care ar putea ajuta locuitorii bolnavi.

Toate lumea spune că se simte nevoia ca în fiecare zi să fie un cadru medical aici. Localul arată deplorabil. Fără mobilierul necesar, fără nici o amenajare, doar prezența binevoitorului doctor îți arată că este vorba de un eventual lăcaș medical. Și aici lipsește căldura, apa, un grup social și altele. Doctorul ne spune că este nevoit să vină aici cu un braț de lemn, pe care și-l procură de unde poate. Așa reușește să încălzească dispensarul cît de cît.

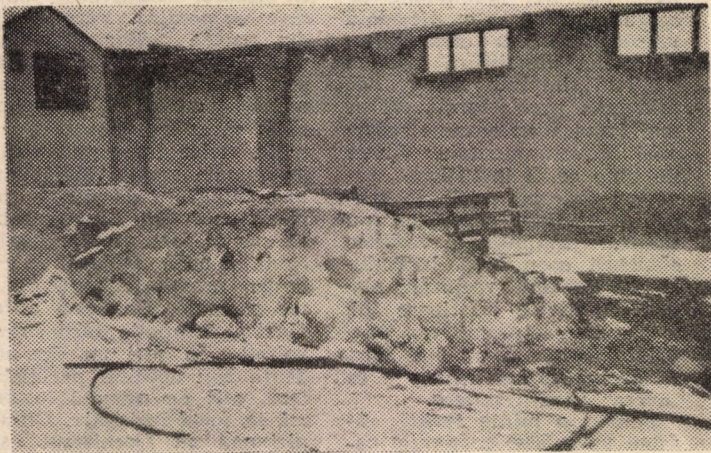


Foto 1

vai de ele. Ceea ce găsim înăuntru ne îndurerează și șperie totodată. Vedem niște animale, care ar trebui să fie vaci, deși arată ca niște umerașe pe care este atîrnată o piele (foto 2-3). Majoritatea din ele sînt căzute pe paie murdare. Cîrătenia nu face casă bună cu aceste grajduri. Vițelii de aici sînt foarte mici și slabi. Găsim și o vacă în timpul fătării, fără nici o asistentă. Nimănui nu-i pasă de ce se întîmplă aici. Am da o mînă de ajutor, dar nu ne pricepem. Oare cîte din vacile acestea prăpădite au adus pe lume vițel fără să fie ajutate de nimeni? În cele din urmă reușim să întîlnim cîteva persoane cu care stăm de vorbă.

Freitag Andrei — brigadier zootehnic, ne spune că sînt furaje pînă în primăvară, lucru complet neadevărat, pe care ni-l arată și silozurile goale (foto nr. 4). Nu știm ce îl îndeamnă pe dl. Freitag să ne spună, din capul locului, o minciună. Pe noi poate să ne mintă, dar cu vacile nu știm cum se descurcă. Probabil le servește și lor aceleași gogoși din finarele prin care bate vîntul. Dl. Freitag ne explică, în continuare, că vacile sînt atît de mici și de slabe pentru că se nasc pe betonul rece și... Bancuri. Vacile sînt atît de prăpădite pentru că nu au fost hrănite. Aflăm că înainte de anul 90 efectivul era de peste 700 de

Discuție — mai mult ceartă

Aproximativ 150 de locuitori din Hosman și din Fofeldea s-au strîns pentru a discuta situația existentă. Problema cea mai importantă și mai viu dezbătută a fost cea a împărțirii pămîntului. Discuția, mai mult ceartă, a durat de la 10 pînă aproape de



Foto 3

ora 13. Șeful de post a făcut eforturi disperate pentru a calma spiritele. În final, s-a ales o comisie formată din 15 oameni, în frunte cu primarul, 7 persoane din Hosman și 7 din Fofeldea.

Această comisie va împărți animalele. La fiecare i se va da un număr de animale egal cu cel cu care a intrat

te cîteva milioane. Cine le suportă? Cooperatorii? Am înțeles dintr-o discuție cu un om, care iubește cu adevărat agricultura, că dacă nu jubești pămîntul și animalele nu are rost să înjugi vitele la plug pentru a răsturna o brazdă. Deci, pămîntul te răsplătește dacă-l iubești și-l lucrezi cum trebuie. Cîți nechemăți ar fi în agricultură? Greu de ghicit, dar să sperăm că în cîteva ani rezultatele lor slabe fi vor obliga să se apuce de altceva.

După ședință a fost reales în funcția de președinte al CAP-ului Hosman dl. ing. Moldovan, care și-a făcut în fața adunării un fel de „auto-critică” pentru activitatea sa anterioară.

S-a propus, în final, ca după ce toți membrii coopera-

nu au putut fi aduse. Cînd a fost găsit un tractor, nu s-au putut aduce din cauza drumului prost și a timpului nefavorabil. Acum s-ar putea dar nu mai sînt mijloacele de transport. Ca în socialism...

Pe lângă aceasta, mai sînt și alte probleme care ar trebui rezolvate. Gardul este dărîmat. S-a turnat în urmă cu trei ani o fundație pentru unul nou, dar lucrarea a fost abandonată. Pani există, dar plățile nu se pot face decît prin virament, timplarul și zidarul așteaptă să fie plătiți cu bani în numerar și nu prin virament. Lipsa de becuri se simte și aici. La primele ore ale dimineții, în clase este întuneric. Doamna Macovei, directoarea școlii, ne spune că o altă mare problemă este cea a neșcolarizărilor și ni se dă exemplu familia Lingurar, care are 7 copii și nici unul nu urmează cursurile școlare. Școala din Hosman este patronată de Liceul de Artă din Sibiu, dar acest lucru nu a adus nici o schimbare. Patronajul acesta este simbolic și nu încălzește, nici nu luminează școala.

Dispensarul...

... arată a orice altceva, numai a dispensar nu. Dl. dr. Hoadrea Florin, de la Dispensarul din Nocrich poate

S-a propus primăriei ca să se facă un dispensar adevărat. Pentru acest lucru trebuia să se repartizeze o casă rămasă în urma plecării unor familii de sași. Nu s-a putut face nimic, cu toate că există trei locuințe ocupate în mod abuziv de către țigani, care numai grijă nu au de ele. Ar fi păcat ca și acestea să aibă soarta casei din imagine (foto nr. 5), „gospodărită” de acești frați ai noștri mai pigmentați.

Ar fi păcat ca Hosmanul să rămînă fără un dispensar, de care oamenii au o reală nevoie. Pentru orice rețetă sau tratament trebuie să se deplaseze la Nocrich sau la Sibiu. Pentru un om bolnav, acest lucru nu este de loc ușor. Primăria și Direcția Sanitară ar trebui să-i ajute pe cei de aici să organizeze un dispensar comunal, care să fie utilizat 7 zile pe săptămînă și nu doar una, mai ales că există cîteva fete din comună care au terminat Liceul sanitar și s-ar putea ca, în alte condiții, să dorească să lucreze în propria lor localitate.

Am plecat spre Sibiu cu gîndul că mai sînt o multime de lucruri de rezolvat în Hosman, și cu speranța că vom vedea, aici, nu peste multă vreme, o asociație agricolă model, o școală frumoasă, cu o frecvență de 100% și un dispensar nou.



Foto 4

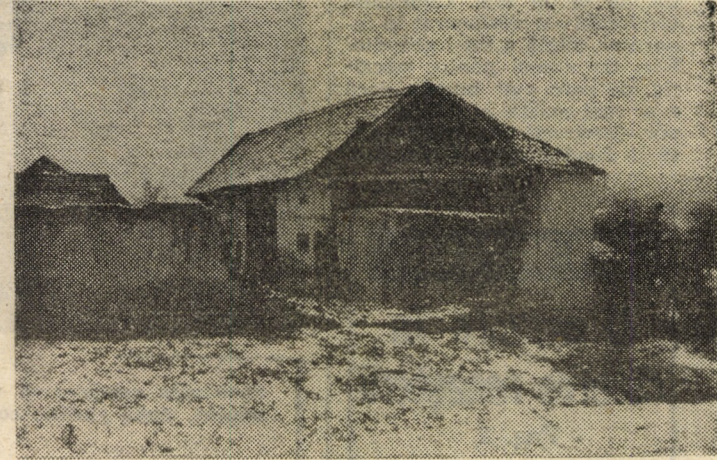


Foto 5

Pagină realizată de
Radu DUMITRU și
Dan Ioan BOGDAN

Puterea și legalitatea

(urmare din pag. I)

pentru că în permanență puterea și-a afirmat legitimitatea prin votul popular.

Sindicatul din CFR sînt amenințate într-o manieră de MILITAN. Revendicările lor sînt inspirate în drepturile ce le aveau cefieristi de la „statul burghezo-mosieresc” și din drepturile acordate altor categorii profesionale. Puterea este arogantă sau mieroasă, este violentă sau blîndă, este zgîrcită sau darnică, este hotărîtă sau oscilantă, este filocomunistă (Birlădeanu) sau anticomunistă (Dumitrașcu), este filoeuropeană (Roman) sau antieuropeană (Birlădeanu), este populară (salam) sau antipopulară (liberalizarea prețurilor) ș.m.d. Poate fi ea și corectă și incorectă? Nu cred. Ce atitudine poate lua poporul? Dar societatea civilă? Dar opoziția partidică? Să i se răspundă cu aceeași monedă? Orice răspuns mai ferm a fost taxat ca fiind de tip legionar, iar ho-

tăririle de încetare a activității sînt caracterizate ca încălcînd legea.

În perioada postbelică, stăpînirea britanică în India a fost obligată la dialog prin nonparticiparea stăpîniților. Această variantă nonviolentă de respingere a puterii a fost concepută și condusă de către Marele Spirit al Indiei. Mahatma Gandhi. Și a cîștigat! În competiție cu englezii, atît de talentați în negocierii!

Violența, acuzată a fi de tip legionar, nu poate fi o soluție pentru că n- sîntem un popor violent, ci blajin (chiar niște „mitici” blajini).

Nonviolentă, care a dat roade în India, nu o putem aplica, pentru că nu sîntem suficient de orientali și nici de indianizați.

Democrația înseamnă puterea poporului. Puterea nu este un dar, nu o oferă nimănui, nici cei rușini care o dețin acum, ea se formează prin exercițiu.

Ion UNGUREANU

MORALA CREȘTINĂ (III)

Porunca a treia din Decalog

În realitatea lor, hula răutăcioasă, gluma batjocitoare, cîrtirea în nemulțumire sau critica mincinoasă compromis moral pe cel lovit cu aceste insulte. Unii oameni pot să-și virși aceste răutăți de birfire chiar în legătură cu persoana lui Dumnezeu. De aceea a fost necesară predarea spre împlinire a poruncii a treia din Decalog.

1. Descrierea poruncii a treia.

Această poruncă este cuprinsă în următorul citat biblic: „Să nu iei numele Domnului Dumnezeului tău în deșert, că nu va lăsa Domnul nepedepsit pe cel ce ia în deșert numele lui (Ieșirea, 20; 7).”

Numele lui Dumnezeu poate fi luat în deșert în mai multe feluri. Dintre acestea sînt amintite cîrtirile în nemulțumiri personale, huliile prin spunerea unor glume necuviincioase și — mai ales — prin înjurături. Acestea din urmă arată multă decădere morală la cei fără credință, care rostesc asemenea vorbe de rușine.

2. Realitatea contemporană

Spre cîntecul lor, mulți dintre creștinii din părțile noastre au un obicei prea frumos. Aceștia la întîlnire sau la despățire se salută cu două

cuvinte de rugăciune și zic: „Doamne ajută!”. Astfel rămîn oameni vrednici de toată cînstirea lor.

În comparație cu aceștia sînt alții, care ofensează moral pe cei serioși în comportări prin expresiile lor necuviincioase în tot locul, de-a lungul și de-a latul țării noastre cu nerușinatele lor înjurături. Cînd practic, oamenii se fereșc de alții în săvîrșirea păcatelor de curvie, cînd aceste păcate se fac pe ascurs și la întuneric, vine omul cu limba nestăpînită și manifestează prin vorbe dorința nerușinosului păcat prin înjurături! Și ceea ce este foarte grav din punct de vedere moral rămîne faptul că unele înjurături conțin în exprimarea lor elemente sfînte și chiar pe Dumnezeu! Ce tîrîtă și condamnată stare de fapt! Ce rușine!

Asemenea acestor înjositoare expresii folosite la înjurături sînt și glumele sau alte povestiri necuviincioase în care este folosit numele lui Dumnezeu, fapt interzis în porunca a treia, precum și huliile Celui ce este Marele nostru binefăcător în trăirea vieții creștine, cînd, făptura batjocorește pe Creatorul ei.

3. Sfaturi biblice pentru împlinirea poruncii a treia:

„Cuvintele frumoase sînt un fagure de miere, dulcea-

ță pentru suflet și tămăduire pentru oase” (Pilde, 16; 24).

„Pentru orice cuvînt desert, pe care-l vor rosti oamenii, vor da socoteală în ziua judecării” (Matei, 12; 36).

„Acum deci lepădați de ia voi toate acestea: minia, iușimea, răutatea, hula, cuvîntul de rușine din gura voastră” (Colos. 3; 8).

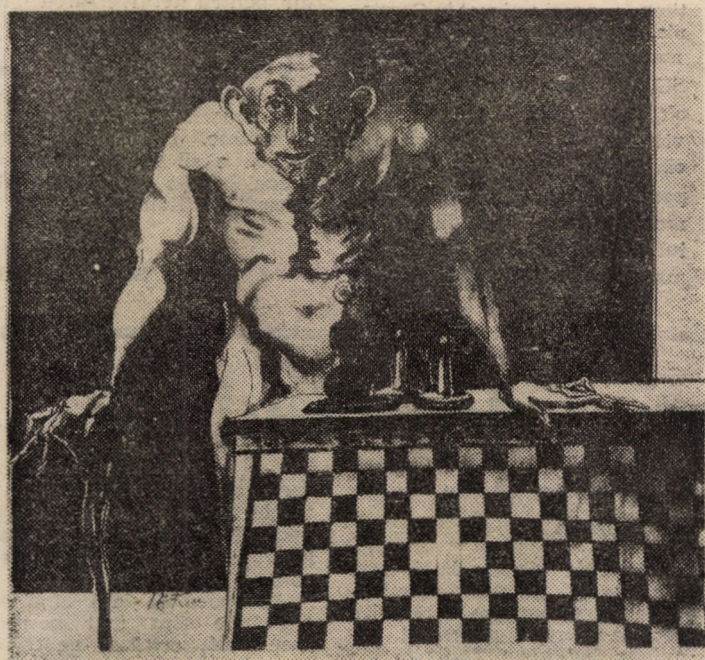
„Foc este limba, lume a fărădelegii! Limba își are locul ei între mîdăluările noastre, dar spurcă tot trupul și aruncă în foc drumul vieții, după ce aprinsă a fost ea de flăcările gheenei” (...). Din aceeași gură ies binecuvîntarea și blestemul. Nu trebuie. frații mei, să fie așa” (Iacov, 3; 6, 10).

În partea întâia, porunca a treia interzice, ca cineva să ia numele Domnului Dumnezeu „în deșert”.

Această luare în deșert a numelui lui Dumnezeu poate fi văzută și auzită — în cel mai neplăcut caz — prin înjurături degradante moral pentru înjurători și prin alte glume spuse cu nerușinare.

În partea a doua din această poruncă se arată pedepsirea celui vinovat, pentru că „nu va lăsa Domnul nepedepsit pe cel ce ia în deșert numele lui” (Ieșirea, 20; 7).

Pr. I. BUTA



Eroare, domnule ministru al mediului

Pentru orice specialist care v-a urmărit la TV, în fața Senatului, susținînd proiectul Legii volumului de masă lemnoasă ce se va exploata în 1991, cit și ulterior în „republică” este clar că nu, sinteți silvicultor (refuz să cred a doua ipoteză, că sinteți unul slab pregătit).

Răspunzînd apelului dumneavoastră de a vă sugera idei, altele decît cele susținute în aparițiile de mai sus, îmi permit a vă atrage atenția asupra următoarelor:

1. Tările avansate, de care pomeniți. Își pot permite să exploateze azi 50-60% din creșterea curentă, pentru că de peste 40 de ani procedau la fel. Ori, comparativ cu

ele, noi în această perioadă am exploatat an de an mult peste 100%, din creșterea curentă, astfel încît pădurile noastre sînt acum epuizate. Este știut că ciclul de producție al pădurii se măsoară în decenii, astfel încît, din cauza exploatărilor exagerate în perioada comunistă, am ajuns să avem acum arborete cu o structură de vîrstă dintre cele mai defavorabile din Europa. Proportia arboretelor tinere depășește cu mult procesul necesar menținerii unei producții de masă lemnoasă corespunzătoare. Datorită priceperii și dragostei față de meserie a silvicultorilor, avem azi încă pădure, dar ea este tină și exploa-

tabilă abia peste cîteva decenii. Dacă nu ținem cont de acest adevăr și continuăm cu extrageri de volume mari vom ajunge în cîteva ani să nu mai avem deloc lemn pentru industria de prelucrare. Ce ne facem atunci?

2. Proportia masei lemnoase din produse principale, fiind de sub 50% din totalul volumului ce se extrage, nu poate să asigure materia primă industriei de prelucrare a lemnului, supradimensionată de la noi. De ce nu arătați corect și cînstit situația grea în care ne aflăm, că este necesar a se renunța la cel puțin 50% din capacitatea industriei de prelucrare a lemnului, iar cea care se va menține va trebui re tehnologizată într-un mod radical. Cele 1,5 mil. m.c. de masă lemnoasă neexploată în 1990 nu se vor putea exploata nici în 1991, deoarece se găsesc în locuri inaccesibile tehnic. Chiar dacă am presupune că am reuși această performanță, cu tehnologia de exploatare aplicată azi la noi, lemnul pe picior ori cit de bun ar fi calitativ, la mijlocul de transport final nu va ajunge decît lemn degradat, în așa măsură încît valorificarea lui industrială este practic imposibilă. Din contră, volumul neexploatat în 1990 se va mări în 1991, din cauza condițiilor arătate mai sus, cu încă cel puțin același volum. Din punct de vedere al accesibilității pădurilor, sîntem în Europa pe unul din ultimele locuri.

patru camere. S-a întîmplat în felul următor: în 13 februarie 1984, la ora 11 și un sfert seara m-a alungat din casă, m-a amenințat cu cuțitul și mai tîrziu și-a adus pe alta. În '87, în urma sentinței mi s-a atribuit apartamentul mie și copiilor, iar lui i s-a dat o cameră în apartament. În '87, pentru binele copiilor ne-am împăcat. Eu am rămas însărcinată, iar el ne-a părăsit pentru că nu am vrut să renunț la copil. El lucrează la Întreprinderea Mecanică, de unde a primit locuință pe Calea Dumbăvii, la nr. 10, pe motiv că eu l-am evacuat. De fapt, el a plecat. A urmat un lanț de greutăți. Vă spun, doresc ajutor și înțelegere nu pentru mine, ci pentru copii. În '90 am fost chemată la executor pentru licitația apartamentului, pentru că nu am avut de unde să plătesc partea soțului, în jur de o sută de mii. Sînt dispusă să plătesc, dar nu am de unde da toți banii. Renunț la pensia lunară pentru copii, la salariu, plătesc în rate, dar nu există înțelegere nici la fostul meu soț, nici la lege. Vineri, 8 februarie a.c., am primit o somație cu o cerere de evacuare de la familia Halmaghi, care a cumpărat apartamentul. Eu recunosc hotărîrea judecătorească și plătesc, dar nu am toți banii dintr-o dată. Soțul meu ar trebui să știe acest lucru, pentru că împreună am pornit de la lingură și ar trebui să facem mai mult pentru copii. Eu aș putea să stau în gară, dar ce mă fac cu copiii? Nici moartă nu ies din casă, nu-mi las copiii pe drumuri, fac orice și o plătesc.”

În concluzie, R.M. a depus o contestație, dar avocatul i-a spus că nu prea ar avea șanse.

Doamnă Moldovan, pentru dumneavoastră și cei patru copii adresăm în rîndurile de față un apel către toți cei cu suflet curat care vă pot ajuta să ieșiți cumva și din acest impas. Dar cu multă durere trebuie să recunoaștem că după ce am ascultat cuvîntul reprezentantului legii, lucrurile par mult mai complicate. Iată ce ne-a spus dl. executor Hulea cu privire la

acest caz: „Prin sentință judecătorească ea era obligată să-i dea soțului 100.000. Instanța i-a dat apartamentul pentru că a rămas cu copiii, cu această condiție. Ea a refuzat să dea efectiv tot ceea ce datora soțului. L-a luat pe nu în brațe tot timpul. S-a ajuns la faza executării imobiliare, urmînd ca ea să restituie suma fostului soț. Acum proprietarul apartamentului e familia care l-a adjudecat la licitație. Femeia nu s-a prezentat nici la procesul de evacuare, a fost de o indolență nemaipomenită. În ziua licitației n-a venit cu banii ci ca să se cearte cu mine. Licitația a rămas definitivă. După 15 zile, ea n-a trecut pe aici, deși era posibil să supraliciteze. Prin sentință s-a dispus întabularea adjudecanților. Contestația făcută nu poate avea efect, hotărîrea e definitivă. După opt zile de la data prezentării urmează să fie evacuată.”

Într-un cuvînt, e lesne să-ți dai seama că unde-i lege nu-i tocmeală, și dacă ai bani problema e rezolvată. Dar dacă în loc de bani ai patru copii de crescut, ce-ți rămîne de făcut? Să-ți dai foc în fața tribunalului, să faci greva foamei, să furi, să dormi în gară? Haideți măcar în ceasul din urmă să recunoaștem că cei care au făcut legile n-au prea trăit astfel de situații. Dacă lege nu e, măcar înțelegere să fie pentru toți cei aflați la greu.

E nevoie de bun simț să admitem că soțul respectiv nu merită nici măcar un bănuț de tinichea, pentru fapta urîtă de a vinde apartamentul copiilor săi, lăsîndu-i pe drumuri, pentru o sumă de 100.000 lei în timp ce nici măcar pensia alimentară nu s-a învrednicit să o plătească din octombrie.

Pentru că faptul nu ne poate rămîne indiferent, ne permitem să precizăm că soluția pe care o vedem posibilă e ca în cazul evacuării, mama cu cei patru copii să primească un apartament corespunzător din fondul de stat.

Gabriela BALAN

Aforisme

DIALECTICA VIEȚII ROMÂNEȘTI

— A înțelege sau a nu înțelege —

● Înțelegem că este greu să te debarasezi de o moștenire politică și economică nefastă. Nu înțelegem însă de ce mai persistăm în a o conserva în ambalaje cu poleială.

● Am înțeles că nu este ușor să elaborezi legi eficiente și perene. Nu am înțeles de ce o lege ca cea a pămîntului se împotmolește atît de mult în brazda birocrăției.

● Îi înțelegem perfect pe cei care vor s-o rupă definitiv cu trecutul odios. Nu-i înțelegem pe cei care se pun de-a curmezișul istoriei pentru a menține rînduile comuniste.

● Putem arăta toată înțelegerea celor săraci cu duhul care s-au lăsat ademiniți de parfumul îmbătător al trandafirului. Nu vor mai găsi înțelegerea noastră atunci cînd nu se vor lecu, după ce au simțit spinii rozelor.

Geo GHEORGHIU

Ing. Hans THEIL

Mica publicitate

PIERDERI

● Pierdut abonament CFR ruta Tâlmăci-Sibiu pe luni-le ianuarie, februarie și martie pe numele HERMANN ASTRID. Îl declar nul. (2936)

● Pierdut legitimație eliberată de Întreprinderea „13 Decembrie” Sibiu pe numele Ciucă Maria. O declar nulă. (2937)

● Pierdut contract de închiriere pe numele MARCU FELICIA, strada Oștirii Bl. 8, scara A, etaj 8. ap. 33. Îl declar nul. (2940)

VÎNZĂRI-CUMPARĂRI

● Vind șasiu remorcă ARO și set cabluri VIDEO. Telefon 2 61 25 Sibiu. (2941)

DIVERSE

Consultatii MEDICINA GENERALĂ — cabinet particular, str. Mitropoliei 5 (fost 1 Mai).

Dr. DOMNARU EMIL medic primar specialist Luni, miercuri, vineri: 10—12; marți, joi: 16—18. Telefon: 3 18 76 (2939)

„FIRMA REISEN” transportă persoane în Germania cu autocarul în condiții deosebit de avantajoase. Telefon 4 92 46.

ANIVERSARE

La împlinirea frumoasei vîrste de 11 ani urăm dragii noastre fiice RAMONA „La mulți ani!”

Părinții Olimpia și Mircea Rădulescu cu surioara Luminița. (2938)

Telefoane utile

Asigurarea Românească S.A. (fost ADAS): 1 61 03; Agenția TAROM: 1 11 57; Agenția Teatră: 3 19 90; Agenția C.F.R.: 1 20 85; Autogara 1: 3 43 55; Autogara 2: 1 70 16; CINEMATOGRAFE: Pacea — 3 25 35; Arta — 1 16 06; Tineretului — 1 14 20; Agenția C.E.C. — 1 16 19; Poliția 132 01; POLICLINICI: Cu plată — 4 38 11; Adulți — 3 30 50; Pentru copii — 1 17 81; C.F.R. 3 13 03; Stomatologie — 3 27 47; Pompierii — 1 12 12 sau 081; Salvarea — 3 30 50 sau 061; Spitalul de boli pulmonare — 1 58 27; Spitalul C.F.R. — 3 13 03; Spitalul Județean — 3 30 50; Spitalul militar — 1 20 91; Spitalul de psihiatrie — 1 36 70; TAXI: I.J.T.E.S. — 053; „ROZA VINTURILOR” — 1 64 64; „NEGOIU” — 4 44 44; „UNIVERSAL” — 3 12 00; „ARMONIA” — 3 31 44; „ROYAL” — 3 38 66; TRIBUNALUL JUDEȚEAN — 1 71 04; VAMA — Gară: 3 21 16 și în cartierul Strand: 0 41 02; HOTELURI: „Bulevard” — 1 21 40; „Continental” — 1 69 10; „Împăratul romanilor” — 1 64 90; Hanul „Dumbrava” — 2 29 20; DERANJAMENTE: Telefoane — 021; I.R.E.S. — 1 48 50; Gaz Metan — 1 50 90; I.J.G.C.L. — 2 16 00.

SPECTACOLE

● Luni, 18 februarie 1991, orele 17 și 19,30, Teatrul „Al. Davila” prezintă în sala Teatrului de Stat din Sibiu spectacolul cu piesa — „Miliona-ra”, în regia lui Nicolae Mandea.

Biletele să găsească la Agenția teatrală, din str. N. Bălcescu.

● Teatrul de păpuși Sibiu prezintă duminică, 17 februarie 1991, ora 11, spectacolul cu piesa „Poveste de seară” în regia lui Călin Gănescu.

Starea vremii

Vremea va fi rece, iar cerul mai mult noros. Temporar va ninge, vînt slab la moderat cu unele intensificări din Nord-Est. Temperatura minimă va fi între —12 și —8. Temperatura maximă între —4 și —2.

Suciu ADRIAN

Păpuși... Păpuși? Păpuși!

— expoziție la „Sirius” —

Și ceva mai mult decît atît, ne oferă, după o pauză destul de mare, Galeria de Artă „Sirius”, care adăpostește momentan o expoziție de păpuși, pusă sub acest ciudat titlu... Se pare că semnele de punctuație nu sînt cu totul întimplătoare: punctele de suspensie sugerează un „plus” ce poate rămîne necunoscut; semnul întrebării, incertitudine și nesigurantă dacă trebuie să ne oprim doar la ceea ce face bucuria copiilor; în timp ce semnul exclamării ne fereste de prea multe și exagerate speculații asupra a ceea ce trebuie să rețină atenția, cel puțin cu un prim sens, fiind totuși păpuși, și anume, o lume miniaturală ce se integrează în universul copiilor, în percepția ludică specifică acestei vîrste. Dar, înrudită prin ingenuitate și spontaneitate cu arta. Să nu uităm că pentru un anumit moment istoric, de ev mediu, spectacolele cu păpuși au fost definitorii pentru cultura și spiritualitatea occidentală. Au conținut în manieră naivă cîteva din marile mituri ale

occidentului, aflate la începuturile creațiilor culte (de ar fi să-l amintim doar pe Faust, preluat de Goethe din spectacolele păpușarilor și extrapolat apoi de Spengler ca paradigmă a Occidentului).

Lăsînd însă de o parte speculațiile asupra cărora avertizau chiar organizatorii, ne putem la o primă impresie delecta cu scene din basme: „Pickel Tick”, „Aladin și lampa fermecată”, „Albă ca Zăpada”, „Plum-Plum”, etc. Alături de schițe din scenografia unor spectacole apar și șorice, girafe, capre, autoturisme, un tren din Far-West, costume de epocă, exploratori și jandarmi, deci momente de veritabil deliciu pentru copii, de unde concluzia că expoziția se adresează tuturor vîrstelor!

Păpușile sînt executate în atelierele Teatrului „Ariel” Sibiu, iar scenografia este semnată de Dan Frățicu, Febus Ștefănescu și Sorina Chira. Rămîne deschisă între orele 11—17.

Lucian FILIP

Buncărul din Bagdad

La începutul anului 1980 a fost construit de firme europene, un mare buncăr la Bagdad, inițial ca adăpost antiaerian, dar la sfîrșitul aceluiași an, a fost transformat în centru militar de comandă, spun străinii care au lucrat acolo. Avioanele de recunoaștere ale aliaților și sateliții au înregistrat în ultimul timp venituri și plecări de militari din buncărul înconjurat de sîrmă ghimpată. Din același buncăr proveneau o serie de semnale electronice, semn al unei activități de transmisiuni militare. Din aceste motive electronice, fotografice și istorice, aviația aliaților a bombardat acest obiectiv militar, compus din 2 etaje la subsol, deasupra fiind civili, iar jos militarii. Irakul a anunțat joi 94 victime, dar această cifră poate să se refere numai la persoanele identificate. Relatări din Bagdad vorbesc de 500 morți, între care femei și copii. Există un schimb reciproc de acuzații între Irak și aliați. Pentagonul a expus posibilitatea ca viitoare bombardamente să ocolească Bagdadul și a acuzat Irakul de a folosi civili ca scuturi umane în obiectivele militare. Iordania a decis un doileu național de 3 zile, iar Tunisia o zi. Algeria, India și Pakistanul au condamnat bombardamentul, în timp ce în terito-

riile ocupate din Israel, palestinienii au intrat în grevă.

● New York 14.02. — Pentru prima oară după 15 ani, Consiliul de Securitate ONU, din inițiativa britanică și-a ținut ședința cu ușile închise. SUA, M. Britanie și Franța consideră că înfrînerea fiind secretă, Irakul nu va putea exploata divergențele de opinie ale celor 15 state.

● Geneva — Velayati (min. de externe iranian) referindu-se la bombardamentul asupra buncărului din Bagdad a spus „este o catastrofă de neiertat”. Velayati a sosit ieri la Moscova, în timp ce omologul său irakian sosește mâine pentru a se întîlni cu Gorbaciov.

● Riad — A. Saudită a fost atacată joi pentru prima oară zău cu 2 rachete SCUD, una fiind interceptată. Pagubele sînt minore.

● Bonn — Miercuri seara organizația teroristă „Fracțiunea Armata Roșie” care în ultimul timp n-a mai acționat în Germania, a atacat cu rafale de armă automată clădirea ambasadei SUA. Gloanțele n-au lovit decît zidul clădirii, neproducînd victime. O scrisoare anunță că acesta este un protest pentru sprijinul dat de Germania pentru SUA în războiul din Golf. „Fracțiunea Armata Roșie” activează în Ger-



mania de 20 ani, după dizolvarea organizației Baader-Meinhoff. Zilele trecute Werner Lotze, membru al acestei organizații a fost condamnat la 12 ani închisoare, după ce a recunoscut că a plasat o bombă ce viza viața comandantului NATO.

FLASH

● Desființarea Tratatului de la Varșovia, este subiectul convorbirilor liderilor statelor: Ungaria, Polonia, Cehoslovacia, începîndu-se ieri la Visegrad (la nord de Budapesta). Gorbaciov a fixat termenul de 1 aprilie, pentru „apusul” acestui pact militar.

● Jelio Jeleu, președintele Bulgariei a criticat Parlamentul pentru tergiversarea reformei sistemului bancar, al investițiilor și impozitelor.

● Greva feroviarilor continuă la Timișoara, iar la Iași se lucrează cu un sfert de capacitate. „Economia românească e și așa la marginea prăpastiei” a remarcat premierul P. Roman.

Rubrică de Emil PORIME

Din presa de altădată

● Tineretul de mîine al Europei

„Anarhia retrogradă de stat din Europa și rezultatele sociale și economice răsărite din ea a oprit progresul vechului continent. Suferim încă influențele istoriei: suferim încă regresul administrativ și democratic care sălășuiește în mod rudimentar în organizația tuturor statelor, amenințînd să reducă la ruină sau la distrugere. Printr-o federație mai presus de state, Europa își va găsi mai curînd sau mai tîrziu acordul necesar (preconizat de mișcarea pan-europeană) care va înlătura stupidele granițe de astăzi și va da Europei posibilitatea să se refacă, printr-o administrație centrală și într-o formă care va însemna adevăratul stat modern.

Atunci numai vor dispărea din vocabularul nostru termenii: șovinism, anarhie, șomaj și altele la fel.”

Deci, nevoia unei Case Europene s-a simțit și înaintea ultimului război mondial, după primul „uragan” din 1914—1918...

În același număr al revistei „REALITATEA ILUSTRATA”, citim despre:

● Birfeala

„Birfeala fără scop, care constituie pur și simplu un subiect de conversație nu e poate atît de vătămătoare ca o calomnie lansată intenționat, dar indică un spirit lenes, lipsit de originalitate,

care, incapabil să fixeze atenția semenilor săi asupra unor idei personale, caută să-i intereseze prin mijloace meschine și nedemne.”

„În epoca de față, cînd destrăcările sînt mai periculoase decît oricînd, ar fi binevenită formarea unei „Ligi pentru prevenirea zvonurilor calomnioase”.

Ironia și disprețul mulțimii ar ajunge, într-un scurt răstimp să taie birfitorilor pofta de a repeta mereu „se spune” și iar „se spune”. Ei ar trebui în apînăți cu întrebări ca: de unde știi? poți să o dedești? dacă nu știi sigur, pentru ce repeți? Și puteți fi siguri că luați astfel, din scurt, armata gurilor rele s-ar intimida și-ar amuți.

E preferabil, atunci cînd nu puteți da relații bune asupra unei persoane sau întreprinderi, să vă treceți pînerile sub tăcere, excepțînd bineînțeles cazurile în care e în joc fericirea cuiva, sau buna stare economică a unei țări întregi și atunci, expuneți adevărul așa cum e, fără atenționări, dar evitați șaptea anonime.”

Este de prisos orice comentariu, astăzi, cînd în România zvonurile și dezinformările sînt „armele secrete” pentru forțele oculte ale conservatorilor mentalității comuniste. Actualitatea românească este cea a unui popor hărțuit de cei care cred că roata istoriei se poate roti și înapoi...

A consemnat, Dan AXENTE

COLEGIUL DE REDACȚIE

Traian SUCIU — redactor șef (tel. 1 81 08); Dan Ioan BOGDAN — sociale (1 59 98); Lucian FILIP — învățămînt-cultură (1 59 98); Eugen IORDANESCU — evenimente (1 81 18); Radu STANESE — secretariat red. (1 81 18).